

Проповед на Неделя първа след Неделя подир Въздвижение

Лука 5:1-11

Веднъж, когато народът се притискаше към Него, за да слуша словото Божие, а Той стоеше при Генисаретското езеро, видя два кораба, които стояха край езерото, а рибарите, излезли от тях, плавеха мрежите. Като влезе в един от корабите, който беше на Симона, помоли го да отплува малко от брега и, като седна, от кораба поучаваше народа.

А когато престана да говори, рече Симону: Отплувай към дълбокото, и хвърлете мрежите си за ловитба.

Симон Му отговори и рече: Наставниче, цяла нощ се мъчихме, и нищо не уловихме, но по Твоята дума ще хвърля мрежата.

Това като сториха, те уловиха голямо множество риба, та и мрежата им се раздираше.

И кимнаха на другарите, които се намираха на друг кораб, да им дойдат на помощ, и дойдоха, и тъй напълниха двата кораба, че щяха да потънат.

Като видя това, Симон Петър падна пред коленете Иисусови и рече: Иди си от мене, Господи, понеже аз съм грешен човек. Защото ужас обвзе него и всички, които бяха с него, от тая ловитба на риби, хванати от тях, тъй също и Иакова и Йоана, синове Зеведееви, които бяха другари на Симона.

И рече Иисус на Симона: Не бой се, отсега ще ловиш човеци.

И като изтеглиха корабите на брега, оставиха всичко и тръгнаха след Него.

Братя и сестри,

Свети евангелист Лука разказва за велико чудо, сторено от нашия Спасител. Христос поучава народа от кораба във водите на Генисаретското езеро и сетне повелява рибарите отново да хвърлят мрежите в дълбочините. Те цяла нощ напразно са се мъчили и са обезкуражени. Ала Симон Петър се смирява с думите: "Наставниче, по Твоята дума ще хвърля мрежата." И корабчето на Петър така се препълва с преизобилен улов, че искат помощ от други рибари да напълнят и техния кораб, за да не потънат.

А Петър, потресен, коленичи и казва: "Иди си от мене, Господи, понеже аз съм грешен човек."

И други са казвали на Господ да си отиде от тях. Това са гадаринци, жалещи за издавеното стадо свине, съсипани от материалната загуба. А Петър, обратното - в пристъп на благоговение и боязън, осъзнава своето нищожество пред Божествената сила.

Защото, какво е за Създателя на всичко видимо и невидимо, какво е за Устроителя на целокупното мироздание, да даде изобилен улов на когото реши?

Но с тези думи Симон Петър разкрива своето разбиране и ужас пред несъизмеримата и непредставима Божествена сила. Защото всички, които

присъстват в този час, са обзети от трепет и ужас. Да, отсега те ще ловят човеци. Този богат, но неочакван, чуден улов предобразява неописуемо дивния улов на човешките души, които апостолската проповед ще изтръгне от дълбините на заблудата.

Симон Петър и апостолите ще станат ловци на човеци. Галилейските рибари ще преобразят света. Немощното ще победи силното. Безискусното ще надделее над празното и суетно човешко устроение. Христос ще победи света. Ловът на човеци, ще рече - спасението на човеци, ще стане дълг, задача, цел и обич на всички наследници, на апостолите, на всички пастири и в по-широк смисъл - на всички християни.

И преди всичко - да не забравяме, че ловът на човеци е Божие дело, и Бог ще запали искрата в човешката душа, и ще я посети със Своята благодат, и че ние просто трябва да внимаваме, да не би с многото си думи или прибързани действия, или липса на духовна мекота - да не би да прогоним човека, когото Христос е довел в Своя храм.

И да не спираме да се молим, като имаме съзнание, че сме най-грешните от грешните. Защото това е съзнанието на истинския християнин. Всичко друго е тщеславна самонадеяност, илюзорна представа за самите нас. Да не забравяме, че в църквата всички сме ученици на Единия Всесъвършен Божествен Учител - Христос.

Да се молим на Майката Божия за нейното молитвено застъпничество, защото тя дръзновено предстои пред Престола Божий и се застъпва за света.

По нейните молитви, Бог да прости и да ни помилва. Амин!

2016 г.